

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tost/2/2018
Identifikačné číslo spisu: 9517100204
Dátum vydania rozhodnutia: 18. januára 2018
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:9517100204.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Viliama Dohňanského v trestnej veci obvineného P. P. a spol. pre obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. c/, ods. 4 písm. a/, písm. c/ Tr. zák. a iné na neverejnom zasadnutí 18. januára 2018 o sťažnosti obvineného P. O., proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 08. januára 2018, sp. zn. 4 Tp 26/2017, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obvineného P. O. sa z a m i e t a .

O d ô v o d n e n i e

Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, uznesením z 08. januára 2018, sp. zn. 4 Tp 26/2017, v bode I. podľa § 79 ods. 3 Tr. por., žiadosť obvineného P. O., nar. XX.XX.XXXX v X., trvale bytom v W., W. XXXX/XX, t.č. v ÚVV Košice, o prepustenie z väzby na slobodu zamietol. V bode II. podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. väzbu obvineného P. O. dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvineným nenahradil. Uznesenie sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu (ďalej len sudca) ihneď po jeho vyhlásení napadol sťažnosťou iba obvinený P. O. po porade s obhajcom. Prokurátor sa vzdal práva podať proti nemu sťažnosť. Obvinený P. O. v dôvodoch sťažnosti z 11.01.2018 uviedol, že napadnuté uznesenie považuje za nepresvedčivé a nepreskúmateľné, pre absenciu relevantných dôvodov, ktoré viedli k jeho vydaniu. Sumarizačný prehľad doposiaľ zrealizovaných procesných úkonov, bez jeho analytického a syntetického zhodnotenia, vo vzťahu k dôvodnosti doposiaľ vedeného trestného stíhania, neodôvodňuje bez ďalšieho legitimitu prijatého záveru o dôvodnosti vedeného trestného stíhania ako jednej z materiálnych väzobných podmienok. Neposkytuje adekvátnu odpoveď na ním prezentované námietky vzťahujúce sa k dôvodnosti vedeného trestného stíhania, obsiahnuté v podanej žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu. Žiada sa osobitne akcentovať, že podstata jeho argumentácie nesmerovala k pasivite orgánov činných v trestnom konaní, či k neperfektnosti realizovaných procesných úkonov, ale ku skutočnosti, že medzičlánkom, teda od rozhodnutia sudcu pre prípravné konanie o jeho vzatí do väzby, ku dňu jeho rozhodnutia o jeho žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu, neboli produkované žiadne procesné úkony, ktoré by vo svojom dôsledku potvrdzovali a umocňovali podozrenie zo spáchania predmetného trestného činu voči jeho osobe. Naopak vo veci boli produkované viaceré dôkazy vo forme výpovedí spoluobvinených V., U., G. H. a

T. K., u ktorých objektívne existovalo legitímne očakávanie, že potvrdia takýto progres dôvodnosti vedeného trestného stíhania, resp. minimálne potvrdia skutkové tvrdenia a domnienky obsiahnuté v uznesení o vznesení obvinenia. Opak je pravdou. Obvinená V. sa vo výpovedi vôbec nezmieňuje k jeho osobe, ani k obchodnej spoločnosti Hell Energy SK, s.r.o., v ktorej v rozhodnom období vykonával funkciu jej štatutárneho zástupcu. Výpoveď obvinenej U. sa k jeho osobe vyjadrovala iba abstraktne v kontexte jej reakcie na vyšetrovateľom položenú sugestívnu otázku, „či má vedomosť o účelovo navýšených cenách pre odberateľov“, keď táto chronologicky reprodukuje mená jednotlivých odberateľov, ktorým bolo vznesené obvinenie, podľa uznesenia o vznesení obvinenia. Predmetnú jej reakciu je potrebné hodnotiť v kontexte jej odpovede na následnú otázku vyšetrovateľa „komu mala poskytnúť fiktívne fakturačné údaje“, keď už adresne uvádza obchodné mená konkrétnych odberateľov a zároveň aj adresne označila - identifikovala aj kontaktné osoby odberateľov (P., T. a J.), pri ktorých sa o jeho osobe nezmieňuje. V kontexte týchto výpovedí obvinených zdôrazňuje, že prípadná modifikácia fakturovaných reklamných služieb, o ktorých sa zmieňovala predovšetkým obvinená U., sa objektívne nemôže vzťahovať na jeho osobu ani obchodnú spoločnosť Hell Energy SK, s.r.o., ktorej bol konateľom, nakoľko fakturácia dodávaných reklamných služieb spoločnosti Hell Energy SK, s.r.o., absolútne korešpondovala dohodnutým obligačným podmienkam, podľa uzatvorenej Rámcovej zmluvy, a to pokiaľ ide o objem fakturovaných služieb, časových relácii ako aj ich cenu, ktorá navyše korešpondovala zverejneným cenníkom reklamných služieb, jednotlivých dodávateľov, fakturácia dodávaných služieb nevykazuje žiadne diskrepancie. Predmetom dodávaných reklamných služieb bolo tzv. produktová reklama energetického nápoja, ktorý ich spoločnosť distribuovala, nešlo o reklamu obchodného mena. Bez významu nie je ani skutočnosť, že spoločnosť Hell Energy SK, s.r.o., vykazovala v rozhodnom období kladný hospodársky výsledok s evidentným progresom, čo priamo alebo nepriamo súvisí s predmetnými reklamnými službami. Výpoveď obvineného G. H. potvrdzuje, že obvinený P. O. nebol súčasťou štruktúry skupiny, a pre prípad, že by akýmkoľvek spôsobom participoval na opisovaných aktivitách predmetných obchodných spoločností, resp. v ich štruktúre, potom nevyhnutne, by musel mať vedomosť o existujúcich problémoch vo finančných tokoch v skupine, prečo by mal za tejto situácie nelogicky požičovať finančné prostriedky obvinenému P.. K záveru súdu, že „doposiaľ vykonanými dôkazmi skutočnosti kladené za vinu obvinenému doteraz vyvrátené neboli“, treba uviesť, že dôkazné bremeno ohľadne objektivizácie dôvodnosti vedeného trestného stíhania (vzťahujúce sa aj na väzobné dôvody), zaťažujú orgány činné v trestnom konaní (zásady oficiality a vyhľadávania) a nie obvineného. Neexistujú objektivizované skutkové okolnosti, ktoré by bolo možné negovať s výnimkou listinných dôkazov, o ktorých sa zmienil vyššie. Dôvodnosť vedeného trestného stíhania voči jeho osobe je založená výlučne na abstraktných domnienkach, bez potrebnej miery ich individualizácie, bez toho, aby tieto boli procesne predpísaným spôsobom objektivizované. Miera abstraktnosti je vzhľadom na štádium, v ktorom sa trestná vec nachádza, keď od vznesenia obvinenia uplynuli 3 mesiace, je absolútne neakceptovateľná a naďalej neudržateľná. Rovnako tak aj záver súdu, že „pre rozsiahlosť vykonávaného dokazovania, je potrebné, aby orgány činné v trestnom konaní, mali dostatočný priestor na preukázanie konkrétnych obvinení, konkrétnych osôb“. Orgány činné v trestnom konaní mali doposiaľ dostatok času na to, aby deklarované podozrenie voči jeho osobe potvrdili a navyše, aby deklarovaná miera podozrenia zaznamenala progres. Za tohto stavu nemôže zakladať dôvodnosť ďalšieho jeho väzobného stíhania. V zmysle ustálenej judikatúry len určitá dôkazná situácia (stav dôkaznej núdze) nemôže odôvodniť ďalšie trvanie väzby. Obava z pokračovania v páchaní trestnej činnosti nemôže byť založená na modus operandi, nakoľko takto konštrukčne vystavený dôvod možno akceptovať pri rozhodovaní o vzatí do väzby, avšak s postupujúcim trestným stíhaním, predmetná argumentácia sa objektívne zoslabuje, naďalej je neudržateľná, bez toho, aby k tomu nepristúpili aj ďalšie dôvody, ako na to správne poukázal súd prvého stupňa. Jeho osobe svedčí postavenie konečného odberateľa, ktorý aktívne neparticipoval na kreovaní štruktúry „skupiny“, a preto nie je stíhaný aj pre zločin podľa § 296 Tr. zák. Z toho dôvodu nemožno dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. automaticky vzťahovať aj na jeho osobu, pričom obava z tohto väzobného dôvodu musí byť konkrétna, bezprostredná a reálna, argumentačne adresná. Existenciu obavy súd založil aj na časovej náročnosti vykonávaného dokazovania a potrebe vytvorenia adekvátneho časového priestoru pre orgány činné v trestnom konaní na zabezpečenie a overovanie dôkazov. Na to sa v plnom rozsahu vzťahujú jeho sťažnostné námietky. Neobstojí ani argumentácia súdu, že aj keď obvinený v súčasnosti nevykonáva v obchodnej spoločnosti Hell Energy SK, s.r.o., funkciu konateľa a nepodniká ako SZČO, nie je takou

skutočnosťou, ktorá by svedčila, že väzobné dôvody pominuli, nakoľko ani uložením obmedzujúcich opatrení nemožno zakázať obvinenému výkon podnikateľskej činnosti. Možnosť uloženia obmedzujúcich opatrení podľa § 82 ods. 1 Tr. por. sa vzťahuje k surogátom väzby (prostriedkom nahradzujúcich väzbu), teda na procesnú situáciu, keď existujú deklarované väzobné dôvody, nie však v situácii, keď tieto absentujú, či pominuli práve v dôsledku, že už nepodniká. Špecifický charakter predmetnej trestnej činnosti spočíva v tom, že jej prípadné ďalšie páchanie je podmienené aktívnou, minimálne však pasívnou súčinnosťou zo strany kompetentných orgánov Finančnej správy, ktoré v súčinnosti s operatívnymi zložkami orgánov činných v trestnom konaní disponujú dostatočne účinným elektoátom prostriedkov, prostredníctvom ktorých môžu veľmi ľahko eliminovať prípadnú obavu z pokračovania v páchaní trestnej činnosti. V opačnom prípade by deklarovaná obava objektívne nikdy nemohla pominúť, v dôsledku čoho by väzba stratila svoju zákonom ustanovenú zaisťovaciu funkciu a fakultatívny charakter a nadobudla by sankčnú funkciu a obligatórny charakter. Túto obavu v konečnom dôsledku nemôže zakladať ani skutočnosť, že v tejto veci je stíhaný pre pokračovací trestný čin, nakoľko za týchto okolností, by väzba nadobudla obligatórny charakter. Súdom prezentovaná existencia väzobného dôvodu nemôže obstať aj preto, že sa nevzťahuje aj na ďalších spoluobvinených, ktorí vystupujú v tejto veci ako konečný odberatelia. Obdobné skutočnosti obvinený uviedol aj v žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por., napadnuté uznesenie súdu I. stupňa zrušil a nariadil jeho prepustenie z väzby na slobodu. Sťažnosť obvineného bola 08.01.2018 na vedomie zaslaná prokurátorovi Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len prokurátor), ktorý právo na vyjadrenie nevyužil. Vo vyjadrení zo 04.01.2018 k žiadosti obvineného o prepustenie z väzby na slobodu, ktorej nevyhovel, uviedol, že v doterajšom štádiu vyšetrovania bol zistený a preukázaný taký skutkový stav, ktorý odôvodňuje predpoklad, že skutočnosti kladené obvinenému P. O. za vinu, a uvedené v bode G.9. uznesenia o vznesení obvinenia, na ktoré následne poukázal, majú dostatočnú oporu vo vykonanom dokazovaní, z čoho vyplýva aj vyššia miera podozrenia zo spáchania uvedených trestných činov obvinenými osobami. Je zatiaľ nespochybniteľné, že skutok sa stal a tohto sa mal dopustiť obvinený P. O. spolu s ostatnými osobami uvedenými v napadnutom uznesení vyšetrovateľa. Z týchto dôvodov podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol sťažnosť obvineného proti uzneseniu vyšetrovateľa o vznesení obvinenia. Fungovanie popísanej trestnej činnosti je potvrdzovaná aj výpoveďou obvinenej V., resp. U., ktoré sa podieľali na spracovaní faktúr a potvrdili nadhodnotenú a časovú nereálnosť jednotlivých zdaniteľných plnení pre spoločnosti zapojené do tohto reťazca, vrátane spoločnosti obvineného. Obvinený G. H. okrem iného potvrdil, že obvinený O. osobne poznal obvineného P. ako najvyššie postaveného člena tejto skupiny, dokonca mu osobne požičal značné finančné prostriedky po tom, čo v skupine „začiatkom roka prestali fungovať finančné toky a prestal uhrádzať peniaze, ktoré boli poslané k nemu na účty a mali sa vracat' o poníženú sumu 10 % zo základu dane". Z toho je zrejmé, že obvinený P. O. bol aktívne zapojený do stíhanej trestnej činnosti, pričom v nej vystupoval prostredníctvom svojej vlastnej obchodnej spoločnosti Hell Energy SK, ako konečný odberateľ pre všetky nárazníkové spoločnosti BM, AM, BPM, LBK, zapojených do fakturačných reťazcov od roku 2014 až doposiaľ. Takýmto spôsobom si doteraz zabezpečil finančný prospech z vrátených peňazí za vyfakturované reklamné plnenia v celkovej výške najmenej 4 milióny Eur. Zo zabezpečených dôkazov vyplýva, že obvinený viedol rozsiahlu telefonickú komunikáciu s inými obvinenými osobami, z obsahu ktorej vyplynulo, že sa vzájomne dohadovali na plnení primárneho účelu fungovania skupiny, t.j. odovzdávania hotovostných peňažných prostriedkov. Obvinený aktívne vystupoval nielen ako konečný beneficiár výnosu z tejto trestnej činnosti, ale disponoval aj vlastnými znalosťami o povahe tejto protiprávnej činnosti, vrátených finančných prostriedkov a mechanizme fungovania takejto činnosti. Len skutočnosť, že v súčasnosti už nie je konateľom žiadnej obchodnej spoločnosti, resp. neprevádzkuje žiadnu živnosť, nerozptyľuje obavu z pokračovania v tejto trestnej činnosti, pretože je mu dôverne známy model fungovania celého systému, v ktorom okrem iného dochádzalo k výmene obchodných spoločností, čo znamená, že obvinený bez akýchkoľvek obtiaží môže pokračovať v zaužívanej trestnej činnosti prostredníctvom aj iných osôb, najmä jeho blízkych osôb, na ktorých previedol podnikateľské oprávnenia. Naďalej pretrvávajú konkrétna obava z pokračovania v doposiaľ páchaní trestnej činnosti, čím i naďalej pretrvávajú väzobné dôvody podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Zhrnutím vyššie uvedeného, doterajšie výsledky vyšetrovania dostatočne preukazujú vyšetrovateľom kladenú obvinenému za vinu a že účel väzby je dostatočne naplnený, pretože prepustením obvineného na slobodu by bolo prekážkou aj pre

samostatnú úspešnú realizáciu trestného konania, a to aj s prihliadnutím na úvodnú fázu prípravného konania, kedy sa zhromažďujú a vyhodnocujú všetky doterajšie získané dôkazné prostriedky. Sťažnosť so spismi, sp. zn. 4 Tp 26/2017, a ČVS: PPZ-16/NKA-FP-VY-2017 bola doručená Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len najvyššiemu súdu alebo sťažnostnému súdu) 10.01.2018. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako nadriadený súd preskúmal na podklade vyššie uvedenej sťažnosti, ktorá bola podaná oprávnenou osobou včas, podľa § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná. Z vyšetrovacieho spisu ČVS: PPZ-16/NKA-FP-VY-2017 a spisu Špecializovaného trestného súdu, sp. zn. 4 Tp 26/2017, vyplýva, že uznesením vyšetrovateľa z 12.01.2017 bolo začaté trestné stíhanie a uznesením vyšetrovateľa z 13.10.2017 bolo vznesené obvinenie aj P. O. pod číslo 41/, pod bodom G.9. pre pokračovací zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 4 Tr. zák. a obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. c/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák., ktorých sa mal dopustiť tak, ako je to uvedené v uznesení vyšetrovateľa pod ČVS: PPZ-16/NKA-FP-VY-2017, pre jeho značnú rozsiahlosť výroková časť sa neuvádza, ale na ňu odkazuje a v obmedzenom rozsahu vo vzťahu k tomuto obvinenému pod bodom G.9./ cituje: P. O., najmenej za zdaňovacie obdobia mesiacov február až december 2014, ďalej mesiacov február 2015 až najmenej po mesiac máj 2017, po vzájomnej dohode so P. P., konateľom spol. X. L. T. (už obvinený za tento skutok v bode C) a s H. U. a T. K., konateľmi spol. H. &. T. (už obvinení za tento skutok v bode D) a T. K., aj ako konateľom spol. I. (už obvineným za tento skutok v bode E), pravdepodobne v Košiciach, ako konateľ spoločnosti V. Q. U. umožnil v účtovníctve tejto spoločnosti zaúčtovať faktúry a súvisiace listinné doklady deklarujúce dodanie reklamných služieb najmenej od obchodných spoločností X. L. T., H. & T. a I. v celkovej sume základu dane najmenej 3.471.793,98 Eur + DPH 694.358,8 Eur, kde výšku fakturovaných reklamných služieb určoval obvykle sám tak, aby v účtovníctve spol. V. Q. U. v hore uvedených zdaňovacích obdobiach nedochádzalo k vykazovaniu vyššieho účtovného zisku, a to minimálne v rozsahu, v ktorom deklaroval nadobudnutie reklamných služieb od spol. X. L. T., H. & T. a I. s tým, že si bol vedomý skutočnosti, že faktúry a dodacie listy od spol. X. L. T., H. & T. a I. sú účelovo nadhodnotené, tieto náklady neboli spol. V. Q. U. vynaložené s úmyslom hospodárskeho rastu spoločnosti, ale s úmyslom zisk tejto obchodnej spoločnosti týmto spôsobom znížiť a bez jeho zdanenia získať pre vlastnú potrebu, tzv. optimalizovať, kde po prevode peňažných prostriedkov v zmysle prijatých faktúr od spol. X. L. T., H. & T. a I. tieto peňažné prostriedky, v pravdepodobnej výške 3.332.922,22 Eur (80% zo sumy 4.166.152,78 Eur uhradenej v zmysle vystavených faktúr v prospech uvedených dodávateľských spoločností) preberal späť v hotovosti, od doposiaľ nezistenej osoby, teda v týchto prípadoch nedošlo k deklarovanému zdaniateľnému plneniu z dôvodu, že nedošlo k takto deklarovanému dodaniu reklamných služieb, teda nedošlo ani ku vzniku práva na odpočítanie dane podľa § 49 zák. č. 222/2004 Z.z. o DPH v znení neskorších predpisov, ani k uplatneniu práva na odpočítanie dane podľa § 51 zák. č. 222/2004 Z.z. o DPH v znení neskorších predpisov, čím takto vo vyššie uvedenej výške DPH najmenej 694.358,8 Eur ku škode štátneho rozpočtu neoprávnenne skrátil daň. Uznesením Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 15.10.2017, sp. zn. 4 Tp 26/2017, ktorým bol okrem iných osôb aj obvinený P. O. podľa § 72 ods. 2 Tr. por. z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. vzatý do väzby. Väzba u obvineného P. O. začala plynúť dňa 13.10.2017 o 06:00 hod.. Sťažnosť proti tomuto uzneseniu mu bola zamietnutá uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 06.11.2017, sp. zn. 2 Tost 36/2017, podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Pred sudcom pre prípravné konanie 08.01.2018 obvinený P. O. v prítomnosti obhajcu a prokurátora vo výpovedi zopakoval tvrdenia uvedené v žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu. Obhajca obvineného zotrval na dôvodoch žiadosti. Z potvrdení o vykonaní zápisu Okresného súdu Košice I. z 21.11.2017 je zrejmé, že došlo k zmene na pozícii konateľa firmy T. H., U., tak, že bol vymazaný P. O., vo funkcii konateľa ostal G. H., vo výpise z obchodného registra z 12.12.2017 naďalej spoločníkom tejto firmy je aj obvinený P. O., v ďalšom potvrdení o vykonaní zápisu tým istým súdom a z toho istého dňa došlo k zmene na pozícii konateľa firmy V. Q. U., U. tak, že bol vymazaný P. O. a do tejto funkcie bol zapísaný ako konateľ J. O., vo výpise z obchodného registra z 22.11.2017 je jediným konateľom a spoločníkom v jednej osobe J. O.. Uznesením prokurátora zo 04.01.2018, sp. zn. VII/2 Gv 15/17/1000-222, bola sťažnosť obvineného P. O. proti uzneseniu vyšetrovateľa o vznesení obvinenia podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietnutá. Na túto skutočnosť bol obhajca obvineného P. O. upovedomený prokurátorom

04.01.2018. Najvyšší súd zo spisov zistil, že orgány prípravného konania od vznesenia obvinenia vykonali viaceré procesné úkony, niektoré sú v štádiu rozpracovanosti, na ktoré je v napadnutom uznesení poukázané. Okrem toho tieto orgány vykonali domové prehliadky a prehliadky iných priestorov, vydanie vecí, zvukové záznamy telekomunikačnej prevádzky a ich prepisy, výsluchy obvinených a znalecké posudky, bankové výpisy, elektronické kontrolné výkazy od viacerých spoločností, previerky fyzických a právnických osôb, rámcové zmluvy o poskytnutí služieb, faktúry, objednávky, správy od finančného riaditeľstva prehľad vzťahov a finančných tokov medzi spoločnosťami. Obvinení P. O. ako konateľ a spoločník firmy V. Q. U., U. vystupoval ako konečný odberateľ. Z telefonických odposluchov bola k trestnej činnosti zločineckej skupiny zistená aj aktivita obvineného P. O., ako na to poukázal prokurátor vo vyjadrení k žiadosti tohto obvineného. Zo zabezpečených výpisov z obchodného registra a listinných dokladov zabezpečených od príslušných daňových úradov je zrejme, že dňom 15.3.2014 mala spoločnosť X. L. T. v predmete činnosti aj reklamné a marketingové služby, organizovanie kultúrnych a iných spoločenských podujatí a prenájom nehnuteľností spojených s poskytovaním iných než základných služieb spojených s prenájomom. Zrejme práve z toho dôvodu za rok 2014 priznala spoločnosť dosiahnuté tržby vo výške 10,5 miliónov Eur, čo je o 224% viac ako za rok 2013, kedy priznala 3.2 milióna Eur, avšak dosiahnutý zisk za rok 2014 vo výške 31 tisíc Eur predstavuje zvýšenie len o 35% oproti vykázanému zisku 22 tisíc Eur za rok 2013. V roku 2015 deklaruje spoločnosť dodanie tovaru a služieb vo výške 18.732.189,61 Eur, z toho priznala DPH vo výške 3.746.437,97 Eur a uplatnila si odpočet DPH z dodávateľských faktúr vo výške 3.552.304,04 Eur, čo v konečnom dôsledku sa premietlo do daňovej povinnosti na DPH za celý rok 2015 vo výške 194.788,49 Eur. Uvedená daňová povinnosť je veľmi nízka v porovnaní s dosiahnutým obrátom. Tento nepomer pravdepodobne vznikol kompenzáciou tržieb s účelovo vytvorenými faktúrami za sprostredkovanie a reklamné služby od spolupracujúcich spoločností zaevidovaných do nákladov spoločnosti, aby z deklarovaných vysokých tržieb nemusela odvádzať aj vysokú daň z príjmov a DPH. Predmetná trestná vec je v počiatočnom štádiu trestného stíhania, od vznesenia obvinenia uplynula doba ničo cez 3 mesiace, a to aj preto, že ide o rozsiahlu vec, nielen čo do počtu obvinených (63), ale aj do počtu skutkov (101) a je aj skutkovo a právne zložitá z dôvodu, že ide o rozsiahlu ekonomicko-daňovú trestnú činnosť pomerne vysoko sofistikovanú. Najvyšší súd na základe uvedeného dospel k záveru, že dôkazy založené v spise preukazujú aj v tomto štádiu trestného konania také zistené skutočnosti, ktoré nasvedčujú tomu, že skutky, pre ktoré bolo začaté trestné stíhanie, boli spáchané, majú znaky trestných činov a sú dôvody na podozrenie, že tieto skutky mali spáchať aj obvinený P. O. a ďalší spoluobvinení a z ich konania (dlhodobá páchaná obzvlášť závažná ekonomická kriminalita so spôsobením závažného následku) vyplýva dôvodná obava, že budú pokračovať v rovnakej trestnej činnosti, resp. obdobnej protiprávnej činnosti. Obvinený P. O. 28.12.2017 si podal žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu, ktorej prokurátor nevyhovel a 04.01.2018 ju predložil sudcovi pre prípravné konanie. Navrhol, aby ju sudca zamietol s tým, že dôvody väzby u obvineného v nezmenenej podobe pretrvávajú. Súčasne navrhol u obvineného neprijatť prostriedky nahradenia väzby podľa § 80, resp. § 81 Tr. por. Sudca pre prípravné konanie po výsluchu obvineného v prítomnosti jeho obhajcu a prokurátora 08.01.2018 vyhlásil uznesenie, ktoré je predmetom sťažnostného konania. Podľa § 79 ods. 3 Tr. por. obvinený má právo kedykoľvek žiadať o prepustenie na slobodu. Ak v prípravnom konaní prokurátor takej žiadosti nevyhoví, predloží ju bez meškania so svojím stanoviskom a s návrhom na rozhodnutie sudcovi pre prípravné konanie, o čom upovedomí obvineného a jeho obhajcu. O takej žiadosti sa musí bez meškania rozhodnúť. Prokurátor v lehote 7 dní predložil žiadosť sudcovi pre prípravné konanie, ktorý o nej rozhodol zákonným spôsobom v lehote 4 dní. Uvedené lehoty zodpovedajú požiadavke zákona rozhodnúť o nej bez meškania. Sťažnostný súd mal tým preukázané, že konanie, ktoré napadnutému uzneseniu predchádzalo, bolo vykonané v súlade so zákonom a k porušeniu práv obvineného nedošlo. Tým sú splnené všetky formálno-procesné podmienky pre vzatie obvineného do väzby. Rovnako sú splnené aj materiálne podmienky pre vzatie obvinených do väzby, nakoľko doposiaľ získané dôkazy a z nich vyplývajúce závery preukazujú požiadavky zákona v zmysle § 71 ods. 1 Tr. por. Napokon najvyšší súd zistil existenciu dôvodov väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por., teda tak ako to bolo rozhodnuté už v predchádzajúcich rozhodnutiach o väzbe v tejto veci. Sťažnosť obvineného P. O. z dôvodov vyššie uvedených podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol. Zároveň väzbu u tohto obvineného nenahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka. Nahradeniu väzby uvedeným inštitútom u obvineného bránil charakter, rozsah a závažnosť následku činu, pre ktorý je trestne

stíhaný. Obvinený nebol súdne trestaný, pred rokom 2014 viedol riadny život, v predmetnej trestnej veci je však stíhaný za dva úmyselné trestné činy, z toho jeden je zločin a jeden obzvlášť závažný zločin. Sudca pre prípravné konanie sa dôsledne zaoberal návrhmi obvinených a stanoviskami prokurátora, s ktorými sa aj výstižným a logickým spôsobom vysporiadal v dôvodoch napadnutého uznesenia. Z toho dôvodu najvyšší súd na tieto dôvody v podrobnostiach odkazuje. Zákonu zodpovedajúce je aj samotné uznesenie, a preto sťažnostný súd nemal dôvod ho rušiť, resp. meniť. Najvyšší súd na základe vyjadreného rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná